

HÍRJELENIK MINDEN
VÁSÁRNAPON

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt —
Fél évre . . . 2 „ —
Negyedévre . . . 1 „ —
Egy óra . . . — „ 35

Egyes szám ára 10 kr.

A lap szellemi részere vonatkozó közlemények a szerkesztőséghez, a hirdetések, előfizetési pénzek és hirdetési díjak bérmentve a „Körmendi Könyvnyomda Részv. Társaság” ezimére a kiadóhivatalba K O R M E N D R E küldendők.

RÁBAVIDÉK

TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

HIRDETÉSEKRE
négyre a lap egy oldala 9
réssre van beosztva, 1 sém
bélyegdíjon kívül 3 frt.

TÖBBSZÖRÍ HIRDETŐK AD-
LÉNYEGEDMÉNYEIN RÉSZ-
SÓLNAK.

Hivatalos hirdetések a hiva-
talis árszabály szerint kö-
szöltetnek.

Nyiltár poltsára 15 kr.

Bérmentetion levelek nem fo-
gadhatnak el.

Készítetők nem adhatnak vissza.

Értesítés.

Munkásságom ezentul határozatlan ideig főleg más irányban lévén igénybe véve, van szerencsém a t. olvasó közönség becses tudomására juttatni, miszerint ezen idő alatt a lapnak az eddig követett irányban való szerkesztéséért a felelősséget szerkesztőtársam Rábai (Szájer) Zsigmond ur vállalta el, kijelentem azonban, hogy — a mennyire szerét tehetem — a lap szellemi részének előállításában ezentul is közre fogok működni.

Mégis, tekintettel arra, hogy előreláthatólag kénytelen leszek hazulról olykor huzamosb időre is távozni s ekként az anyagi kezelés rám nézve nehézségekkel járna, ennél fogva a lap kiadását ismét a „Körmendi Könyvnyomda Részvény Társaság” vette át; miért is a kiadóhivatalt illető mindennemű küldemények, előfizetési és hirdetési díjak, nemkülönben az ezen címeken keletkezett

összes hátralékok, ezentul a „Körmendi Könyvnyomda Részvény-Társaság”-hoz intézendők.

Együttal tisztelettel felkérem mindazokat, kik előfizetési, vagy hirdetési díjakkal hátralékban vannak, hogy tartozásaikat mielőbb klegyenliteni sziveskedjenek.

Tisztelettel
Füredi Béla.

Halottak napján.

E nap talán az egyetlen, melyen az anyagiak utáni hajsza háttérbe szorul; a melyen kilépünk a póriasságból és megszületünk emberekké. Megszólal bennünk egy hang s mi, a kik szellemünk hatalmát rendszeren erre szoktuk felhasználni, hogy békókba szorítsuk szívünknek lüktetését, e napon engedünk a szív csudálatosan elérzékenyítő hangjának. — Felülkerekedni engedjük magunkban az embert minden szép, minden nemes, minden emberi tulajdonságával.

S ezt a reményt ápolom keblemben. Nem tudta onnan kitörölni a „fin desiecle” hitetlen, istentagadó szelleme. Bizalomteljesen tekintek fel az égre, az örök boldogság eme szép szimbolumára.

A hűvös őszi szél söpri végig a lehullott levelekkel fődött sirokat, és üzi a légben uszó felhőket. Mint ezek fejem fölött, úgy vonulnak el szemeim előtt a multnak édes képei s emlékein éledek; oly szép volt az, míg a jelen olyan sivár, rideg. Feltűnnek előttem gyermekkorunk aranyos napjai, s eszembe jutnak azok a jövő rejtelmes képei által meg nem zavart boldog órák, melyeket az illatos mezőn, a helyiségünk határán elterülő árnyas ligetben töltöttünk aranyos pillangót üzve, tarka virágfüzéreket kötve, melyekkel egymást megkoszorúztuk: míg most csak én koszorúzhatom meg — sírodat. . .

Teltek az évek. Egyik a másik után pergett le az idő sebes kerekén s ez a barátság, ez a gyermek szerelom együtt növekedett, erősödött velünk.

Én férfinvá levék s bevégezve tanulmányaimat önállóságra vergődtem; te pedig tüneményes szépségű hajadon, kit számosan rajongtak körül, kik nevéket, gazdagságukat ajánlották fel cserébe szivedért; s

Százával ezrivel vonulunk ki a szellem honába, hogy e honnak örökre néma lakóival egyesüljünk, hogy felejtve mindent, a mit a köznap érintkezések reánk rónak, felejtve a küzdelmeket, melyek künn a nagy piacon bennünket nyomnak és üznek, felejtve az élvezeteket, melyeknek gyakran piszkos árja bennünket magával sodor, — könyveket ejtsünk, tiszta szivből fakadó könyveket, könyveket, melyeket senki meg nem les, s melyekért viszontérzelemmel nem találkozunk.

S e könyben nyilvánul az emberi nagyság. Az a kézzsoritás melylyel egy ugynevezett barátunk rokonszenvét akarja kifejezni, ki tudja nem-e az irigység takarója? Az a könyű, melylyel fájdalomnak adózunk, nem-e piszkos csatornán át ül az illetőnek szemébe?

E napon kivesz az álnokság. A holtakat meg nem csaljuk. Az a sóhaj, amelyet leküldünk a sirgödörbe, az a köny, melylyela hantokat öntözzük, a tiszta, igaz, valódi emberi szivben szülemlettek meg.

te mégis hű maradtál romantikus gyermek szerelmedhez, hozzám, ki sem hires nevet, sem fényt, gazdagságot nem nyujthaték neked csupán csak szerető szivemet és munkás jobbotmat.

Jegyét váltottunk.

A boldogság mérhetetlen tengerébe merülve töltöttük napjainkat; sejtelmes sovárgással vártuk azt a napot, az a pillanatot, mely betetőzendő volt boldogságunkat, mely azonban el nem érkezett. . .

Egy jelentéktelennek látszó meghülés következtében gyenge kebledet súlyos betegség dulta, mely volt oly kegyetlen, hogy évekig kintott s én önzésemben büntársául szegődtem neki, mert feledve gyötrelmeidet, csakhogy minél tovább láthassam kedves arcsodat, élted, — gyötrelmeid — meghoszabításáért könyörögtem a Mindenhatónak.

Az utolsó évet Olaszország örökké mosolygó ege alatt töltöttük veled, de a balzsamos tengeri levegő, a citrom és narancs-ligetek mámorító illata sem tudta enyhíteni szenvedéseidet; az orvos hazaküldött — meghalni. Csak a te reményed volt törhetetlen, s minél inkább fogytak napjaid, annál inkább növekedett reményed, hogy még felgyógyulsz, hogy még egyesülhetünk. — Igen, a tulvilágon! . . .

TÁRCZA.

Memento mori.

Irta: Biró Zoltán Ödön.

Valami ellenállhatatlan erő vonzott ki hozzád, ide a holtak csendes birodalmába. Eljöttem, mint már számtalanszor, hogy szellemeddel társalogjak, hogy szivem keservét, könyeimet kiöntve megkönyebbülést nyerjek.

Itt állok sirhalmod felett levett kalappal, zokogva s az erre menők közül némelyek talán mosolyognak fölöttem: azt gondolják örült vagyok. — Lehet, hogy igazuk van. Itt állok, zokogok s tekintetem oda tapad arra a kicsiny hantra, mely annyi boldogságot, szép reményt, ragyogó álmot elfedett előlem. S a kicsiny halom, a ráboruló szomorn füz fölött látom lebegni szellemed. Mintha te szólnál hozzám a sárguló lombok panaszos zizzenéseiben; mintha te hívnál magadhoz oda le, a hol már nem fáj semmi, a hol minden a sziven ütött fájó seb beheged, meggyógyul; mintha azt suttognád felém: „Memento mori. . .” Pedig ugyis hányszor gondolok reája: várom őt; hisz nekem boldogság megváltás lesz jöttének percze — veled egyesülök örökre.

Es az a suttogás, mely a cziprusfának egymáshoz hajló ágaiból fülünkbe hallik s a melyről azt hisszük, hogy sóhajtasunkra a mélységből jövő felelet, nyitott szívre talál és melegít.

Melegít! de fájdalom csak addig a míg a láng önmagából nyer táplálékot. Mihelyt kiléptünk abból a csöndes otthonból, melyben szereteteink örökálmukat alusszák, mihelyt kilépünk a zsbongó néptömegbe, melynek egyedei mivel nyomtatnak, egymást nyomják, mihelyt a szellemek csöndes, tiszta, üde és üdítő levegőjéből kilépve, az anyagiasság penészszaga üti meg orrunkat, kiálszik a láng, mely oly szeliden bevilágított szívünkbe s mi ismét megszününk emberek lenni. A szív kapuja ismét bezáródik és bármennyire döngesse is azt a szeretet: meg nem nyílik.

Ujból csak egyet ismerünk: énünket. Eszünkbe nem jut, hogy ez az én, melynek dédelgetésében megfeledezzünk mindenről, a mi emberi, hogy ez az én, mire megtette rövid körútját, elcsöndesül és elköltözik oda abba a csöndes otthonba, ahol minden egyenlő, a hol a pástétommal hizlalt test époly porrá lesz, mint azé, aki a száraz kenyér mellett tette meg földi vándorlását.

De ne a halál, — az élet emlékeztesen bannünket kötelességeinkre!

Maga az élet az ő ezernyi esélyével eléggé láthatóvá teszi az utat, a melyen haladnunk kellene, ha saját éntünk iránti majomszeretetünk bennünket el nem vakítana.

Nem a sirkertbe, nem a vágy és

Ott feklőtél előttünk halvány, de mosolygó, szinte megdicsőült arccal; parányi kezdet mind csendesebben emelkedő keblére, mind halkabban dobogó szivedre szoritád; lázas fényben tündöklő szemed tétovázva nyugtattad rajtunk; ajkaid érthetetlen szöveget suttogtak; — és a sokat szenvedett kebel megszűnt dobogni.

Kedves anyád aggódva állott ágyadnál s midőn megismeré, hogy álmodból nincsen ébredés, hangos zokogással borult hűlő tetedre s könnyeivel, esőkjaival halmozá el azt. Annyira elmélyedt fájdalmában, hogy aggódni kezdtem miatta is, s leküzdve fájdalmamat, megindulásomat vigasztalni kezdtem őt, de nyelvem megtagadta a szolgálatot s alig tudtam elmondani e néhány mindennapi vigasztaló szót:

— Ne sirjatok! ne sirassuk, hiszen ő már boldog. . . tovább nem voltam képes előtörő könyeimet visszafojtani s keblére borulva sirtunk, zokogtunk együtt. . .

Merengéséből a temető-kápolna kis harangjának csendülése vert fel. A szél halotti ének mélabán dallamát hozta felém s a sárguló levelek kísértetiesen zizegték:

„Memento mori! . . .“

igény nélküli halottakhoz, a szenvedő és nélkülöző emberekhez vezetném el azokat, a kik megfeledekeznek arról, hogy mivel tartoznak embertársaiknak!

Nem a virágokkal dissztett sirt, hanem azokat az arczokat mutatnám meg nekik, a melyekről a kaján sors az életkedv rózsáit letépte!

Nem a halálnak komor, de csendes hanem a kinteljes életnek megrendítő és szivetrázóan beszélő képét tárnám fel előttük.

Ne a holtaknál, az élőknel tanuljunk emberek lenni! Ne a holtaknak nyugalma, hanem az élőknek nyugtalansága nyissa meg szívünket ama lágy fuvalatnak, melyet emberszeretetnek hívják.

S. M.

A vásárolás hátrányai.

Vajjon hasznára vagy kárára van-e a sok vásárolás a kisiparnak?

Olyan kérdés, melyet nem mi és nem is most vetünk fel először. Foglalkozott már ezzel régen az iparos világ, különösen pedig az országos iparos gyűlések.

Az 1879-ik évi országos iparos gyűlés kimondja, hogy a forgalom igényeit túlhaladó mértékben engedélyezett országos és heti vásárok az ipar érdekeit mélyen sértik. Hasonlóképen sürgeti az 1887-iki országos ipartestületi gyűlés, hogy a vásárok tarthatása bizonyos városokra nézve megszorítottassék. Az 1890-iki aradi iparkiallítás alkalmával tartott kongresszus egyenesen kívánja a vásárügy rendezését.

Vajjon mily okból itélik el a sok vásár tartását és jogosan-e?

Ez minden iparos emberre nézve érdekes kérdés.

A mi szerény véleményünk szerint is, a sok vásárolás határozottan kárára van kisiparunknak. Az „Iparügyek“ cz. lap igen találóan fejezi ki, hogy ez az elavult intézmény úgy illik a mi korszánkba, mint a gyorsvonat mellett az országuton döcögő vásári szekér.

A vásárok látogatása kétségen kívül nagy költsékezéssel és idővesztéssel jár. Ha meggondoljuk ugyanis, hogy Magyarországon hány vásár-nap van, azon hány mester, hány vevő jelenik meg, bizony igazat adunk az országos ipargyűlések panaszaiknak. Nevezett lap ugyanis azt mondja egyik szakirónk után, hogy a vásárokon haszontalanul eltöltött idő legalább másfél millió szekér és 14 millió gyalog napszámra teheti.

Bizony ez oly statisztika, mely erősen gondolkodóba ejti az embert: vajjon az így elvesztegetett idő arányban van-e azon előnnyel, a mit a sok vásárok nyújtanak?

Nem hisszük.

Tudjuk azt ugyanis, hogy a vásá-

rok nem mindig hozzák meg a várt eredményt sem. Az időjárás szeszélyesége hányszor tönkreteszi az iparos legszébb reményét? Még a hosszú és terhes utra fordított költség sem jön ki sokszor. Hányszor veszélyezteti egészségét sőt életét is? Mennyi alkalom van arra, hogy czimboráskodásba keveredjék és pénzét, melyért annyit fáradozott és küzdött, elverje.

De még mást is mondunk. Mi meg vagyunk róla győződve, hogy a vásári munka határozott rovására van a jó és szolid munkának. E sorok írójával megtörtént, hogy egy iparczikre hirtelen szüksége volt. Elment egy műhelybe és kérte, a munkadarabot bármily árért. Nem adhatom az urnak — felelt a mester — mert az vásári munka. És nem is adta. Mi következik ebből? Az hogy a tulságos kedv, mindent a vásáron venni, lehetlenné teszi a szolid, erős és jó munkának megfelelő árért való készíthetőségét. A falusi, de még a városi ember is, nem tesz különbséget csizma és csizma közt. Ő csak azt nézi, hogy otthon a czipésznél sokkal drágább, mint a vásáron. Arra nem néz, hogy a két munka közt mi a különbség.

A vásárok tulságos mértékben való elszaporodása nem kívánatos továbbá, mert a közönség saját szükségletét teljes mértékben kielégítheti a helybeli iparosoknál.

És itt megállunk egy kissé. Ez volna kívánatos és áldásos, hogy a helyi közönség helyi iparosnál elégítse ki szükségleteit. Csakis így boldogulna a kisiparos, így szoktathatja rá a közönséget arra, hogy jó és szolid munkát vegyen. Mily haszonnal járna ez a kisipar fejlődésére? Mennyi haszontalanul elpocsékolott időt lehetne megmenteni? Hogy utját vágthatnák a boszantó alkudozásoknak és sok más mindennek.

Valóban így lehetne legjobban megoldani a vásár ügyet, melyet még jobban bonyolulttá tesz az a körülmény, hogy a vásárra járó iparosok a legtöbb városnak és községnek országos vásárain hatósági közegek önkényének vannak kiszolgáltatva. Ritka város az, hol határozott vásári rendtartás szabja meg az iparosok és hatóságok jogkörét.

Ime elmondottuk nem annyira a magunk, mint tapasztalt, ahhoz értő egyének szakvéleményét a vásárokról.

Ha iparos olvasóink közt akad, ki tapasztalatait akár mellettünk, akár ellenünk elmondani kívánna, írja le véleményét, küldje el hozzánk, mi szívesen tért engedünk.

Még azt is megigérjük, hogy cikket ha szükséges átdolgozzuk, mert hát bizony a kinek az efféle írás nem mindennapi mestersége, annak nem a legkönnyebben megyen.

Majd segítünk rajta.

Két szék között a pad alá.

— A kulisszák titkaiból. —

Az ember, a hol megmelegsik, ott már bátrabb kezd lenni. Én sem elégedtem meg már a színpadi atmoszférával; be-bekundikáltam az női öltöző félig nyílt ajtaján, de észrevett az a gyilkos tekintetű direktor és rám mordult:

— Hozzá lóditom, de rögvést ezt a masztix üveget, ha el nem viszi azta sunyi ábrázatát.

Elnyeltem a kemény rendreutasítást, mert eszembe jutott, hogy ma jutalomjátéka van s ilyenkor még a kőristák is gorombák.

Fenekelányok című életkép ment az este. De ezekhez egy fenelegény is kellett, — no annak meg fenemód bevállalt a jutalmazandó, ki után nemcsak az az öt uniformisba bujtatott fenelány ment volna el éjben, ködben és zivatarban a rajta való staffrozással, vagy még annélkül is, de még a mai este különösen szépen képviselt hölgyközönség közül sok szép szöke s barna leány habarodott bele a nemes Domszög egyetlen arisztokratájába.

Hej mert hunczut is vagyok! ki mind ezt oly igen jól tudom, mert saját szememmel látom. Sokan nem is gondolják, hogy láttam, midőn Baczur Ga... de hallga! micsoda suttogás van itt a szomszéd kulissza mögött? miféle összeesküvők merészkednek az én hallgatódzásom nélkül sugdosni? most már csak azért is kihallgatom a titkokot. Egy falusi Romeo, ki Szombathelyre való utazás ürügye alatt menekült ki kardoskodó nagynénje rövidre fogott pórázáról, ugyancsak kurtán bánik el azzal a barna fenelánnyal.

— Okvetlen itt kell maradnia, előadás után nagyon fontos mondanivalóm van.

— Nem lehet! Rögtön utazom haza.

— Nagyon udvarias, ajánlom magam.

És evvel a megboszantott művésznő abban a szerencsében részesítette, mint az udvariatlan Szent Pál az oláhokat.

— No mint végzett vele? — kérdé Romeot egy pizozny azáju szöke fenelány.

— Nehezen, de megmenekültem tőle és most parancsoljon szép angyal!

— Előadás után várjon a folyosón. Mohó hittel készpénznek vette a hamiskás szöke lány parancsolatát és ő is vizsgálódni kezdett abból a hivatalos lyukból.

— No seryusz!

— No mi baj?

— Nagynénem van itt.

— Nos és ez baj?

— Az nem, de hogy én is itt vagyok, az már igen.

Megrettent, mint ki rosz fát vetett a tűzre.

Aj ha! hát így vagyunk! most már azért is kipletykázom a titkokot; ti turbukoló hamisok.

Rózsás kedvében van az én szerelmes ifjam, nagynénje is ott a második sorban, oly jóízű kaczag, hogy csak úgy reng a

kalapján egy szerelmes fészket rakó madár pár.

A darabban hibatörtént. Baczur Gazsi ur Szellő agara elhibázta jelenését, mert még füttyentésre sem jött elő. Nem ám, mert ez a falusi Romeo remegő kézzel tartotta nyakravalójánál fogva — a szerinte a színpadra tévedt ebet. Hja, így jár a szerelmes urfi, ki csak a művésznő szemfényében sütkérezik s azt sem tudja mi a darab czime.

A fenelányok végre a végét járták. Elfogyott a pénzük, elfogyott a darab is, s lehullott a függöny és az elég rosz szokásból, már az utolsó felvonás közepe táján öltözőkődő közönség, lassanként kihuzódott a teremből.

A fiatal uracs a hátsó folyosón dobogó szívvvel huzta meg magát, hogy kilesse a váratlanul idetértve nagynéni haza utazását.

Csendesség és sötétség uralkodott már, csak a színészek szállongtak egyenkint. Egyszer csak csapódik a női öltöző szoba ajtaja és vidám kacajban a várt angyal hangját ismerte fel. És csakugyan nem csalódott.

A folyosó kanyarulatánál egy ismerős hang nevéen hívja a már nyugtalan Romeot — ő oda rohan.

— Szabad kérnem...

— Oh igen, — de most jösz haza, te jómadár.

A nagynéni volt.

Hátul karöltve jött és kacagott a felsült Don Juan után: a barna és szöke fenelány.

Karczos.

A közönség köréből.

Értesítés

azok részére, akik szivesek voltak felkérésem folytán a „Madéfalvi vértanúk emlékoszlopának” felállítási költségeihez folyó év február havában adakozni.

Már akkor siettem ezen b. lapok hátsólapján tudatni, hogy minő kiméletlenségnek voltam kitéve a szolgabírórság részéről, ezen csekély kegyeletes gyűjtésért; a mely miatt a gyűjtői, a 14 frtről szóló vevény és a később kezeimhez jutott 1 frt 25 kr. adomány elkoboztatott.

Ezek megtörténte után, azon egyént, aki engem a gyűjtésre felkért, a körmenői szolgabírórság 10 frt birságra esetleg egy napi börtönre is elítélte.

Végre eme rettenes bűnjelek (a gyűjtési iv és 1 frt 25 kr.) hivatalos uton minden végzés nélkül, egy városi szolgán f. hó 10-én kezeimhez jutottak de a 14-frtről szóló vevény valószínűleg valamely akta közt rekedt.

Ezen finom kézbesítés után zavarba kellett vón jönnöm, hogy vajon mit cselekedjem a már most a Budapestet is betutazott gyűjtési ivvel és az 1 frt 25 kr készpénzzel, — ha csak másrésztől tudomá-

*) Az e rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

somrv nem jutott volna a belügyminisztériumnak 2223/92 számú határozata, amely erre vonatkozólag folyamatba tett eljárást és annak összes következményeit megsemmisítette és kimondja, hogy az ily kegyeletes gyűjtés nem tartozik ama könyvbradmányi gyűjtések közé, a melyek csakis hatóságai engedély mellett eszközölhetők.

Eszerint az igen tisztelt adakozók fillérei nincsenek kitéve többé az elkobzás veszélyének, most már egyenesen rendeltetési helyére juttathatom, a nemes adományt; de hogy a kegyeletes célra valamivel többet küldhessek, a legcsekélyebb összeget is örömmel fogadom és jegyzem a visszakapott ivre.

És midőn már állni fog az oszlop, büszkén mondhatjuk el, hogy a mi meghurczolt filléreink is a betűk közt ragyognak a madéfalvi emlékoszlop feliratán.

Udvary Elvira

Tanügy.

Meghívás.

A Szombathely egyházmegyei rom. kath. tanító-egyesület körmenői köre őszi gyűlést november hó 3-án Körmenőn, a r. k. iskolában, délelőtt 10 órától kezdve fogja megtartani, melyre a kör tagjait, a rom. kath. iskolaszéket, általában a tanügy iránt érdeklődőket, tisztelettel meghívom.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.
3. Kölcseny „Hymnus“-ának gyakorlati ismertetése a népiskola VI-ik osztályában. Előadja Polczer Kálmán körmenői ig. tanító
4. Elméleti dolgozat „A vallásnevelésről“-ről a népiskolában. Felolvasza Tarány Mihály körmenői osztálytanító.
5. Fejes János szombathelyi tanító indítványának tárgyalása: „Miként lehetne a szakszolgabírórság a tanítóknak saját hatáskörükben életbe léptetni.“
6. Új tételek kitűzése.
7. Administrationális ügyek elintézése.
8. A jövő közgyűlés helyének megállapítása.

Polczer Kálmán
körelnök.

Ujdonságok.

— Rendkívüli közgyűlés. Vasvármegye köztörvényhatósági bizottsága f. hó 24-én rendkívüli közgyűlést tartott, mely kiváltképen a legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1893. évi névjegyzékének megállapítása végett hivatott egybe. Ezenkívül több sürgős tárgy is elintéztetett, így a megyei ebtartási szabályrendelet a környekre nézve akként módosított, hogy az eb által viselt ércz-bárcza helyett a jövőben az ebadó lerovásának igazolására, a fizető félnek nyugta

adatik. Dr. Dreisziger József bpesti gyakorló orvosnak kérvénye — egy hidegvizgyógyintézetnek Kőszegen való felállítása érdemében — pártolólág terjesztetik a belügyminiszter elé. — Szarvaskend községben levő sok piszkos vizű tócsa betemetése elhatározott és egy új vizgyűjtő medence létesítése elrendeltetett.

— **Előléptetések.** Az idei novemberi katonai előléptetések alkalmából Ő Felsége a király a körmendi gyaloghonvédszázalóhoz próbaszolgálatra bevonult Milodánovits Simon II-od oszt. huszárszázadost I. oszt. századossá, az ugyanitt tényleges szolgálatban lévő Jankó György gy. honvéd hadnagyot főhadnaggyá nevezte ki. Fogadják őszinte szerencsekívánatunkat!

— **Tehát mégis!** Mult heti vezércikkünkben a fölötti kételyünknek adtuk kifejezést, hogy Körmendi nagyközség fogyasztási és italadó beszédési jogára a f. hó 24-ére kitűzött árverésen, a tulcsigázott követelményekkel szemben, vállalkozó alig fog akadni és ime — találkozott ugyan egy ily vállalkozó szellemű egyén, Lindner J a k a b, szombathelyi fogyasztási adóberlő személyében, de ez is csak 20,501 frttal jelentkezett az árverésen mint legtöbbet ígérő. Ilyformán még megközelítőleg sem éretett el azon 23,400 frtos követelmény, melylyel a szombathelyi kir. p. ü. igazgatóság a nagyközséggel szemben fellépett. A különbözőek szerint csekély híjával 3000 forint, mely összeg egy ily kisebb helysége nézve, mint Körmendi, mégis nagy rubrika s ezzel beigazolást nyert abbéli állításunk, hogy a szombathelyi kir. pénzügyi igazgatóság ezen adónem kivetése körül Körmendi nagyközséggel szemben nem bánt el valami kiméletesen.

— **A vöröskereszt-egylet** vas megyei fiókegyesülete újjászervezése tárgyában — folyó hó 23-án délután népes értekezlet tartatott Szombathelyen. A vörös kereszt-egylet ugyanis úgy intézkedett, hogy megállapította a vasutvonalak tekintetbe vételével azon gőcpontokat, ahol egyes fiókegyesületek szervezendők lesznek. Szombathelyt 300 ágygyal szervezendő fiókegyletnek jelölte ki és megbizta báró Ambrózy Bélát, hogy a vármegyei egyesülettel együtt intézkedjék járási fiókok létesítése céljából is. A főispán elnöki megnyitóját után, Károlyi Antal alispán előadta az egyesület célját és az alakulás módját. Az egyesület alapszabályai szerint fiókegyesület mindenhol alakulhat ahol 10 tag van. Tagsági díj; alapító tagnak 20 frt, rendes tagnak 10 frt, vagy 6 évi kötelezettséggel évenként 1 frt. Az egyesület úgy működik, hogy saját kebeléből választ egy választmányt, mely 5—25 tagból áll. ha tehát 10 tag van a fiókegylet

megalakulhat. Azonkívül a megye területén egy központi egyesület is alakul, a melynek választmánya 16—30 tagból áll, és pedig fele részben a központi, fele részben a fiókok egyletek tagjai közül választva. Az ilyen megyei központi egyesületek vannak hivatva egyrészt a fiókokkal érintkezni és azokat támogatni, másrészt az összekötő kapcsolatot létesíteni a fiókok és országos központi egylet között. Végül indítványozta, hogy a gyűlés egy bizottságot küldjön ki a szervezésre és tagok gyűjtésére, hogy aztán a vármegyei központi egylet megalakulhasson. Rhorer László, a főispán és az alispán felszólalásai után, az egylet szervezése végett Károlyi Antal alispán elnöke alatt egy 50 tagból álló vegyes bizottság választott.

— **Italmérők figyelmébe.** Mindazokban a községekben, melyekben a folyó évben a kizárólagos italmérési jog bérbe volt adva, azok, a kik jelenleg szeszes italoknak kimérésevel, vagy kis mértékben való elárusítással foglalkoznak, ha ebbeli üzleteiket a jövőre is folytatni akarják, tartoznak szabályszerűen felszerelt italmérési engedély iránti kérvényüket f. é. november hó végéig benyújtani, s ez esetben kérelmök elintézéséig üzletüket oly mérvben miut azt a folyó évben gyakorolták, továbbra is gyakorolhatják. Az engedélyért benyújtandó folyamodvány bélyegköteles (első íve 1 frt, minden további íve 50 kros bélyeggel latandó el.) A folyamodványhoz csatolandó 1 frtos bélyegjegy (a kivánt engedélyre) Az egyes mellékletek, honpolgársági, — erkölcsi bizonyítványok amennyiben ezen okmányok amugy is bélyeggel ellátva, — külön bélyeggel nem látandók el, ha azonban természetükénél fogva bélyegmentes okmányok (p. o. katonakönyvek stb.) mellékeltetnének, azokra a 15 kros bélyegjegy ragasztandó. Vármegyénk területen a kizárólagos jog gyakoroltatik Szombathely, Kőszeg, városában, valamint Felső-Eőr, Nagy Nt.-Szt. Mihály, Pinkafő, Tarcsa, Szent-Elek, Jánosháza, Szent-Gotthárd, Kis-Czell, Körmendi, Kamon, és még hozzávetőleg 80 kis községben is.

— **A szombathely-rumi vasut** létesítésének ügyében alakult végrehajtó bizottság f. hó 14-én tartott ülésében a nyomjelzési munkálatok kiadásával az elnökséget bizta meg s elhatározta, hogy a vasut a déli vasutba nem — mint tervezve volt — Zarkaházánál, hanem közvetlenül a szombathelyi pályaudvarba vezetessék be. Teherállomások Szt.-Király, Herman, Táplánfa-Bakósa, Szécseny-Lipárt, Csempeš-Kopácsi és Rum községeknél, megállóhelyek pedig Bogát, Szent-Kereszt és Kajd-Tana községeknél lesznek. A 21 kilométer hosszú vonal építése 400.000 frt költséget igényel s ha ennek 35%-a, vagyis 140.000 frt, beleértve a 40—50.000 frtra tehető állami és megyei segélyt is — törzsrészvényekben jegyeztetik, akkor a vasut létesülése biztosított lesz.

— **Köszönet-nyilvánítás.** A körmendi kereskedőifjak által f. hó 15-én rendezett tánczvigalom tiszta jövedelmét a körmendi »Emberbaráti és Nő-egylet,« valamint a létesítendő »Ferencz József-alapítvány« pénztárosainak egyenkint 15 frt 53 krosban beszolgáltatták, miért is a derék és buzgó ifjuságnak ez uton is halás köszönetet mond megbizásból: Wurmfeld Ignacz egyetiti titkár.

— **Vak tüzi lárma.** F. hó 23-án este fél 7 óra tájban a körmendi honvéd-laktanya konyhahelyisége fölötti padláson egy gerenda, mely a kéménybe van huzva, égni kezdett, minek következtében a harangokat is félreverték, de a honvédek a tüzet idejekorán észrevévén, — azt még mielőtt a tűzoltók a helyszínére értek volna, — elfojtották.

— **A körmendi kereskedő ifjak** által f. hó 15-én rendezett tánczvigalom alkalmából történt fölülfizetések mult számunkbeli kimutatásából Wehofer Imre 2 frtnyi fölülfizetése kimaradván, azt ezuttal pótoljuk.

— **Az új arany koronák** csengve, pengve hullanak már a körmői pénzverde gépeiből. Ott fekszik perczről-perczre növekedő csillogó hallomban d hazának és egyeseknek kedélyvítő gyönyörűsége. A mult héten készült elegendő millió a 20 koronásokból és már országszerte bámulják a ritka új pénzt, mely véset, veret és alak tekintetében egyik legszebb pénze a világnak és a legkisebb és legfinomabb részletek is remekül sikerültek. (Körmenden, a »Vas-Zalamegyei első Takarékpénztár« révén már többeknek van birtokában a szép pénzből.) — A mint az utolsó aranykorona is kigördül a gépből, azonnal hozzáfognak a nikkelpénzek veréséhez. Ezzel november közepén lesznek készen. Ez december közepén mutatja be magát s így már karácsonyra a kis Jézus is az új pénzt pengetve járja be Magyarországot.

Színház.

Ujdonságokkal bővelkedő, összhangzatosan előadott műsor és közönségünknek úgy szólván változatlan érdeklődése, jellemzi szini évadunk harmadik hetét is.

Mindkét jelenség figyelemre méltó, mert az első a színigazgató áldozatkészségének és a tagok buzgóságának, a másik pedig a mindezeket érdem szerint méltányló közönségünk műpártolási hajlamának tanubizonyossága.

Reméljük, hogy ez a jövő — utolsó héten — is így lesz és a jó emléket itt hagyó szintársulat, a legjobb emlékekkel távozhat körünkből.

Szombaton a Balog Árpád jutalomjátékául előadott »Feneleányok« című modern életkép vonzott nagy közönséget. A különben gyenge alkotású és hatást in-

kább külsőségeivel keltő színmű, elég jól adatott elő. A jutalmazandó Mokány Berczi szerepében tetszés mellett játszott. A feneleányok csinosak voltak és köztük különösen Mihályfy (Lujza) ezuttal is ügyes színésznőnek mutatta be magát. Ágotay a házmester és Jeges Béla szerepében keltett nagy derűtséget humoros alakításaival.

Vasárnap Kövesy „A diurnista” című életképe adatott. Tukoray pompásan alakította a Borszem Jankó-beli Sanyaró Vendel alakját. Balog (Kecskési), Mihályfy (Gizella), Ágotay (Huber), Váradyné (Zelmira), Borsitzky (Dorottya) jól játszták szerepüket. Berkes (Zizi) ügyesen adta a gyámolatlan leányt, Iványi (Tihamér) elég jól megállta helyét az iparlovag szerepében.

Hétfőn leszállított helyárák mellett Szigeti „Okos bolond” című műve adatott, az izetlen „Fenecehalád” címmel. A gyenge darab telve van képtelenségekkel, melyeket jókedvű színészeink még tulzással is nagyítottak. A szereplők közül felemlítendő Tukoray az öreg doktor eredeti alakításaért.

Kedden Várady Aladár karmester és Váradyné Teréz jutalomjátékául Strausz szép zenéjű operetteje „A bőregér” adatott. Váradyné (Adél) (kit beléptekor koszorúval tisztelt meg a műkedvelő ifjúság) kedvesen adta szerepét és szépen énekelt. Balog (Eisenstein), Hrubos (Alfréd), Ágotay (Frank), Pusztay (Rosalinda), Kövesy (Blind) jól működtek közre. Peterdy Ilonka csinos herceg volt. Tukoray a fogházfelügyelő szerepében eléggé tetszett. — Várady karmestert a felvonások között zajos tapssal jutalmazták kitűnő zongorajátékáért.

„Elektra,” Sophokles tragoediája adatott szerdán, szép számú közönség előtt. A nagy görög drámaíró e felelevenített remekének előadása már az újság ingerénél fogva is figyelmet keltett. De megérdemelte ezt az előadás is, mely valóban alig hagyott fenn kívánni valót. Mihályfy Juliska a czimszerepben bár gyenge organumával nem volt képes a nagy indulatok hatalmas kifejtésére, de jajongó panaszaival és kesergő fájdalomának megható módon tudott kifejezést adni. Értelmesen szavalt és öntudatosan játszott. Játéka, mikor hírül hozták neki Orestes halálát — megrázó hatása volt. Többször hívták a lámpák elé. Balog (Orestes) szerepét igen szépen és méltósággal adta. Tukorai a nevelőt jól alakította, de a nyelvezettel kissé küzdött. Figyelemre méltó volt Váradyné (Chrysothemis) kedves játéka. Borsitzky (Klytaemnestra) szerepében szép alak volt, eléggé megállta helyét, csak a komoly jelenetekben ajánlunk neki több komolyságot. A jelmezek csinosak voltak.

Csütörtökön „A bolondok háza” című ügyes bohózat került színre, nem nagy számú közönség előtt. A kacagató darab előadása összevágóan és gyorsan ment, oly derűtséget okozva, a minőt eddig egyik darab sem, a mit különösen Balog (Ormay) Tukorai (Csipkés) Váradyné

(Bájlaky) Ágotay (Csorvás) Hrubos (Köföky) Várady (Radvay) idéztek elő ügyes és élénk játékkal.

Pénteken „zónás előadásban” a „Nebántsvirág” adatott. Közönség szép számmal. Peterdy Ilonka a czimszerepet élénken és igen ügyesen játszta és törekvésének adta dicséretes jelét. Sok tapsot aratott és szép csokrot is kapott. Balog (Celestin) ezuttal is megállta helyét bár kissé túl élénk volt. Kiváltak még Tukoray (az őrnagy) Ágotay (az őrmester) szerepében.

Tegnap „A kis molnárné” című jeles operett ment, ma Almásynak legújabb a népszínházban csak a múlt hetekben színterkerült irány darabja: „Spitzer Régi” adatik.

A jövő heti színházi műsor: hétfőn, október 31-én „Madarász” operette (Zóneloadásban másodsor), kedden, november 1-én „Czigány báró” operette, szerdán, november 2-án TUKORAY LORÁN jutalmául „Pont Biquet család” új francia-vígjáték, csütörtökön, nov. 3-án „Örök törvény” színmű Csiky Gergelytől, pénteken, nov. 4-én „Feneleányok” (zónaeloadásban másodsor), szombat, nov. 5-én MIHÁLYFY JULISKA JUTALMÁUL „Ármány és szerelem” Schillertől, vasárnap, nov. 6-án „Kurta szoknyások” bohózat.

Irodalom.

— ifj. Nagel Ottó könyvkereskedésében Budapesten, Muzeum-körut a Nemzeti-színház bérházában megjelent Kuorr Alajos „Önügyvéd”-je ötödik kiadásának 4-ik füzeté, melyben folytatja az okiratok kellékeinek ismertetését, szól az okiratok kiállításánál alkalmazandó tanakról; felsorolja azokat az okiratokat, melyek közjegyzői kényszer alatt állanak, nevezetesen azokat az okiratokat, melyek bizonyításnál csak mint közjegyzői okiratok használhatók, a jogügylet érvényességéhez megkívántató közjegyzői okiratokat. Ezután ismerteti az okiratoknál használandó bélyeg és illeték iránti törvényeket és szabályokat, közli a fokozatos bélyeg-illetéki táblázatokat, melyek az okiratoktól járó s értékarányához képest emelkedő bélyeg-illetékek kiszámítására szolgálnak; a bélyeg és jogilleték-mentesség eseteit is, a közvetlenül lerovandó illetékek szabályait. Ismerteti a közjegyzői intézményt, a közjegyzőnek hivatását, működését, eljárását okiratok felvételénél, másolatok, fordítások, névalírások, könyvkiadások hitelesítésénél, okiratok előmutatása időpontjának bizonyításánál, értesítvények kiállításánál, váltó óvásoknál, okiratok és értékneműek őrzésénél; szól a közjegyzői díjakról, közli a közjegyzői díj szabályzatot; okiratok felvételeért váltók és kereskedelmi papírok óvásáért, készpénz és értékpapírok ideiglenes őrzéséért, a közjegyző állandó munkadíját meghatalmazásoknál, okiratok másolatainak, kereskedelmi könyvek kivonatainak, fordítások, névalírások hitelesítéséért, hagyatéki leltározásért, tárgyalásért, vételár felosztásért, gondnoksági és zárlati esetekben teljesített összeírásokért, bírói megbízásból teljesített cselekményekért

járó díjazások szabályait; szól a közjegyzői felelősségről s ezzel az okiratok általános kellékeinek ismertetése befejezést nyer. Az egyes okiratok közül első sorban szól a nyilatkozatokról, különösen az elismervényekről és nyugtatványokról és felhoz 14 iromány példát; felmondásokról 7 iromány példával; bizonyítványokról és bizonyítványok bélyegmentességéről. — E bő tartalmu füzet ára 30 krajczár.

CSARNOK.

A bécsi kiállításon.

Szép verőfényes őszi délután volt, mikor felültem a „petro motor”-ra s kivittem magamat a „Nemzetközi zene és színművészeti kiállítás”-ra. Hej, ördögös egy masina is az, mely ezt a kis vonatkát keresztül röpíti a prátererdőben rakott keskeny sínpáron. Mikor megindultunk, azt hittem, valami ágyuból löktek ki bennünket, úgy sűrített fülünkbe a szél. Végre egy egyszerű deszkakerítés előtt álltunk meg, melynek egyszerű kapuján a kiállítási területre ér az ember.

Egy óriási épületnek hátulsó feletünik először is az ember szemébe. Elébe kerültem és ama hirneves színházat láttam magam előtt, melynek falai közt a világ színművészei, utóbb a magyarok is keltek versenyre. Tetszetős épület különben, kívülről belülről, de mihelyt az ember tudja, hogy csak ideiglenes, ma-holnap volt-nincs, bizonyos kicsinyléssel nézi. Homlokzatával szemben széles ut vonul, melynek torkolatán, a színházzal átellenben egy óriási épület a „Rotunde” áll.

Mielőtt azonban oda érnénk, az ut jobb és bal oldalán szemünkbe ötlük a sok vendéglő, kávéház, melyben udvarias pinczérnépség szolgál fel a vendégeknek. Itt a bajor sörcsarnok festői kosztümös leányai mosolyognak szerteszét; ott egy modern ivócsarnokba csábit a sok pezsgő, cifra nevű uri pálinka, melyet a piros ajkú-arcú kis-asszonykák kínálnak felénk; emitt német vendéglő, amott egy „pilzeni,” hol meg egy francia kávéház; csak magyar helyiséget nem látok sehol, pedig hát csak elég hirneve van a magyar bornak, magyar paprikásnak, magyar lánynak is. Nincs. Csak amott a „müncheni” egyik felében muzsikál a Horváth Jancsi és Németh Laczi bandájár azokat is jóformán csak a magyar hallgatja, mert az idegen szívesebben megy a korcsma müncheni felébe. Odakinn az uton olykor meg-megáll egy idegen s hallgat egy-egy fülbemászó dallamot, akkor sarkon fordul e pár szóval:

— Sehr schön!

Az ut közepén egy szellős vasházikó áll, melyben egy fekete frakkos elite zenekar gyönyörködteti a publikumot valcer, operette s más-más zsánerű áriákkal.

A zenekar körül csak úgy nyüzsög a sokaság. Változatos kép vonul el a szemléltető előtt, ki az emberáradat hullámlásában a szépet és rutat egyaránt észreveszi. Rutat

nem sokat látna ugyan, ha csak ez a fájdalom körülmény nem csunyaság, hogy az ember a sok-sok idegen szó közé csak olykor hall egy-egy magyar szót is belecsengeni.

No, de hát itt az idegenben megbocsátja ezt az ember. Ott az a sok szép, elegáns dáma elfeledteti az emberrel, hogy megbotránkozni is lehetne ezen a kicsinylő lenézésen. Ah, milyen szép is az, ha az ember ilyen pazar vigasztalást talál. Aki különben Budapestet ismeri, a egy holdvilágos őszi esthajnalban végigsétált már a vácsi-utczán, csak ismételve látja itt a mozgalmas, kedves képet.

Amint magával ragad ez az ember áradat, öntudatlanul is belebotlom egyszer egy kisebbszerepű pavillonba. Ah, kiállítás! Vajjon mit is lehet itt látni? Kótákat, czimképeket. Mintha én ezt a Rózsavölgyi czégnél mind láttam volna már! Menjünk, az idő drága!

Balról az uton áll egy épület, úgy hallom a „Concert-halle.“ Hogy megvacsorálhassak a pénzemért odabenn, külön 20 krajczár belépő díjat is kell fizetni s mondják, hogy ezért olykor hangversenyeznek odabenn. Én semmit sem hallottam, látni is csak a czifra falakat és publikumot láttam. Utóvégre ez is valami.

Szemközt van a „Marionette Theater,“ magyarul bábszínház; ha kíváncsi vagy, mit adnak odabenn, fizetni kell. Akinek persze sietős a dolga, az odamegy, ahol a negyven krajczár kiállítási belépő díj fejében ingyen lehet valamit látni. Ott aztán kurtábban is lehet elbánni.

A „Rotunde“ a bécsieknek az, a mi a budapestieknek az „Iparcsarnok,“ csak hogy ennél jóval nagyobb. Állandó nagy kiállítási épület, melyben a tulajdonképeni színészeti kiállítás van elhelyezve most. Kupolája alatt szökőkút ugrándozik, körülötte zöld pázsit közt kávéházak, hűsítők.

Nagy részt itt is csak olyan vácsi-uti kirakat-czikkeket lehet látni, melyekkel a festett arcú hölgyikék uton-utfélen kínálják az embert. Ha megállsz, valamit megnézni, beléd kapaszkodnak, ha tovább még, utánad kiáltanak. Egy cukrász leányka olyan szépen kacintott felém, hogy nem állhattam ellene. S ime, a mint visszamosolygok, számba kínálja csokoládés szivarját. Még számlálom tenyerébe az arát, mikor már egy másik balek felé mosolyog. Így jársz, ha szappant, kravátlit, levélpapírt, virágot, vagy alumínium jószágot próbálsz megnézni.

Szinte könnyebben lélegzik az ember, mikor végre a tulajdonképeni színészeti dolgok közé kerül, a hol nem kínálják, nem állják útját, nem fosztogatják.

Ah és itt csakugyan szép is! A színháztudományban szereplő minden valamire való dolog, nemzeti sajtóságok és fejlődések szerint van itt csoportosítva. Ujabbán még egy magyar osztályt is állítottak föl. Az ember szinte látja, hogy enélkül hiányos volt a kiállítás. Színpadi felszerelések, eszközök, ruhák, felöltözött bábok minden felől tar-

kállanak. Itt egy kis színpadot, padlást, sülyesztőt mutatnak be, amott egy sötét kis házikóban világhírű szindarabok egyes jelenetei vannak kicsibe mintázva. Rajztan, képben, minden valamire való európai színház ki van állítva. Német, olasz, francia színészek fényképei fölös számban láthatók; magyar csak elvétve található köztük, az is, ha külföldön produkálta magát. Partitúnak, költők kéziratái s más reliqua annyi van, hogy sok is. Egyes német költőnek, vagy tragikának a szobája is látható.

Következik a hangszer csoport, a mit egyébként minden ilyen kiállításban lehet látni. Különösen feltűnő nincs közte.

Végre az idegenek termébe ér az ember, a hol a többi közt négy-öt hetes magyar lapokat is lehet olvasni. A reklám kedvéért a bécsi divatszalon levélpapírost is osztogat ingyen s azért irhatsz is kedveseidnek, ha akarsz, de siess és sokat ne írj, mert mögötted állnak s kikapják kezedből a tollat.

... Amint a szabadba értem, beesteledett. A hold fényesen világítja be az eget,

de világát tulkiabálja az a sok elektromos lámpa mely kísérteties fénybe borítja a kiállítás területét. A „Rotunde“ kupolájának tetejéről óriási gloriett állandóan a színházra mereszti ragyogó szemét s oly pazar fénynyel árasztja el, hogy tündérvilágokhoz hasonlítani az ember.

Egy mellékuton haladva, egyszerre durva kurjantás csapja meg a fülemet. Amonnan egy elrejtett korosmahelyiségből hallatszik a Schraml-féle jódlet. No, ezt is csak bécsi gyomor veszi be.

Amott egy különleges látványosságért belépő jegyeket kínálnak. Megnézem hát és csakugyan meglep az, amit itt a bécsi leleményesség produkált. Nevének megfelelőleg „Alt-Wien“ egy száz esztendő részlet Bécs városából. Csupa régi módi házak, mintha köből volnának, pedig ha az ember neki próbálkozik, kong a száraz deszka, amiből összetakolták. Ó divatu kirakatai kaczagtak. Egy tér közepén egy antik „Hansvurscht“ egy utcasarkon daloló gitáros, egy emeleti ablakból „Frau Meyer“ tipikus alakja, amint

Magyar királyi államvasutak.

M E N E T R E N D.

Érvényes 1892. június 20-tól.

GYÖR- (KIS-CZELL) FEHRING.

Állomás	1304. sz. szem. von.	Csatlakozások	1302. sz. szem. von.	Csatlakozások	1306. sz. szem. von.	Csatlakozások
Győr	ind. 2 ³⁵ éjjel	Bécsből és Budapestről	11 ³⁵ d. e.	Budapestről, Bécsből, Sopronból.	5 ⁰⁷ d. u.	Budapestről Bécsből, Ebenfurtról
Pápa	3 ⁴⁸ „		12 ⁵² d. u.		6 ¹⁴ „	
Kis-Czell	4 ²⁵ regg	Veszprémbe Bobára	1 ²⁹ „	Szf. várra és Sz. fehérvárról	6 ⁴⁶ est	Veszprémből.
Porpác	4 ³⁴ „		1 ⁵⁴ „		6 ⁵² „	
	5 ²⁰ „		2 ³⁹ „		7 ³⁵ „	
Szombathely	5 ⁴⁷ „	Kőszegről Kőszegre, Pinkafőre, Kanizsáról. Bécsbe.	3 ⁰⁴ „	Pinkafőről. Pinkafőre. Kanizsáról és Bécsbe, Pozsonyba Kőszegre	7 ⁵⁸ „	Kőszegről Bécsből, Kanizsára
Kis-Unyom	5 ⁵⁹ „		3 ¹² „		8 ⁰⁵ „	
Egyh.-Rádóc	6 ¹² „		3 ²⁵ „		8 ¹⁷ „	
Körmend	6 ²⁶ „		3 ³⁰ „		8 ³⁰ éjjel	
Csákány	6 ⁴⁰ „		3 ⁵³ „		8 ⁴² „	
Rátót	6 ⁵⁶ „		4 ⁰⁶ „		8 ⁵⁷ „	
Szt.-Gothárd	7 ⁰⁶ „		4 ¹⁵ „		9 ⁰⁶ „	
Gyanafalva	7 ²⁰ „		4 ³⁵ „		9 ²⁶ „	
Fehring	7 ³⁴ „		4 ⁵⁰ „		9 ⁴⁴ „	
	8 ¹² d. e.	Grácza. és Hartbergre	5 ⁰⁹ „	Grácza és Hartbergre	10 ⁰⁰ „	

Az 1312. sz. vegyes vonat Győrből ind. 5⁵⁵ d. u. Kis-Czellebe ér. 8²⁹ este.

FEHRING- (KIS-CZELL) GYÖR.

Állomások	1305. sz. szem. von.	Csatlakozások	1301. sz. szem. von.	Csatlakozások	1303. sz. szem. von.	Csatlakozások
Fehring	ind. 5 ¹⁵ regg		10 ³⁹ d. e.	Gráczból és Hartbergéről	8 ⁵⁰ este	Gráczból Hartbergre
Gyanafalva	5 ³⁴ „		10 ⁵⁶ „		9 ¹⁰ „	
Szt.-Gothárd	5 ⁵¹ „		11 ¹¹ „		9 ²⁵ éjjel	
Rátót	6 ¹¹ „		11 ²⁹ „		9 ⁴² „	
Csákány	6 ²¹ „		11 ³⁹ „		9 ⁵¹ „	
Körmend	6 ³⁰ „		11 ⁵³ „		10 ⁰⁴ „	
Egyh.-Rádóc	6 ⁵³ „		12 ⁰⁸ d. u.		10 ¹⁷ „	
Kis-Unyom	7 ⁰⁶ „		12 ²² „		10 ³⁰ „	
	7 ¹⁸ „	Kőszegről Kőszegre, Pinkafőre, Barcsról Bécsbe.	12 ³⁶ „	Bécsből. Kőszegről, Pinkafőre	10 ⁴¹ „	Pinkafőről Bécsből.
Szombathely	7 ²⁵ „		12 ⁴⁴ „		10 ⁴⁹ „	
Porpác	7 ⁵¹ „		1 ¹⁰ „	Pozsonyból	11 ¹⁵ „	Pozsonyból.
Kis-Czell	8 ⁰⁶ „		1 ⁵³ „	Székesfehérvárról és -ra.	11 ⁵⁹ „	Veszprémbe
Pápa	8 ⁴⁴ „		2 ³⁰ „		12 ⁰⁶ „	
Győr	9 ²² d. e.		3 ³⁰ „		12 ⁴⁶ „	
	10 ²⁴ „	Bpről. Bécsből Bpre Bécsbe. Ebenfurtra	4 ⁴⁰ „	Bécsből. Bpre. Bécsbe Sopronba.	2— „	Bpről. Bécsből. Budapest. Bécsbe. Ebenfurtra

Az 1311. sz. vegyes von. Kis-Czelleből indul 4³⁵ regg. Győrbe ér. 7¹⁰ regg.

az éji őr várja, az meg orditva közeleg. A nép kiabál, nyüzsög, mozog, lármázik s komisz dialektusába belefárad az ember feje.

... Visszatértem még egyszer a promenádózók tarka sokasága közé, egy-egy érdekes képen meg-megakad a tekintetem, akkor aztán ezt is ott hagytam s kiléptem a sötét éjszakába.

A hold letűnt az égről, csak a flakker kocsik silyány lámpái vetnek halvány fényt a prater sárga levelekkel borított utaira.

Ugy érzem magamat, mintha az ember valami szépet álmodik és lepotytyan az ágyról. Vissza-vissza akarunk térni a szép álmhoz s csak emlékeink ujulnak föl, hogy lassan azokat is elmossa a prózai valóra való ébredés.

Frey Sándor.

Közgazdaság.

Gabna árak.

Körmend, 1892. október 27

B u z a	mmazsaja	uj	7.25—7.40
R o z s	"	"	6.—6.20
A r p a	"	"	5.—5.20
Z a b	"	"	5.20—5.35

Kis lutri.

1892. évi október hó 22.

Bécs 29 15 34 47 19

Fő-szerkesztő: FÜREDI BÉLA.

Felöl-szerkesztő:

RÁBAI (SZÁJER) ZSIGMOND.

Kiadó:

„Körmendi könyvnyomda részvény-társaság.”

1741/1892 sz.

Árverési hirdetmény.

A körmendi kir. jbiróság, mint telekkvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a körmendi takarékpénztár végrehajthatónak Jóna György és Jóna Sándor katafai lakosok elleni ügyében beadott kérelem folytán Töke Ágnes késedelmes vevő kárára és veszélyére bánatpenzének elvesztése mellett, a viszarverést a katafai 136. számú tjkben felvett 358. hsz. számú birtokból Jóna Sándor 27/72 rész illetményére 665 frtban, — a 170. tjkben felvett 20 hsz. sz. belsőség és 33 számú házból Jóna György 11/72-ed rész illetményére 276 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 26-án d. e. 10 órakor Katafa község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333/891. I. M. rendelet 8-§ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881. évi 60.

t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Körmenden, 1892. évi augusztus hó 21-én.

Sárffy Károly,
kir. aljbíró.

1963/1892.

Árverési hirdetmény.

A körmendi kir. jbiróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Vas-Zala-megyei Első Takarékpénztár végrehajthatónak Végh Zsófia férjezett Nagy Pálné német-szeccsödi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 377 forint és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a körmendi kir. jbiróság területén levő molna-szeccsödi 138 sz. tjkben I. 6—12 sorszám alatt feivett urbéri birtokra 320 frtban ezennel

megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 25-én d. e. 10 órakor Molna-Szeccsöd község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333/1881. számú Igazságügym. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni avagy az 1881. LX, t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Körmenden, a körmendi kir. jbiróság, telekkönyvi osztályánál 1892. évi szeptember hó 16. an.

Sárffy Károly,
kir. aljbíró

Malom bérbeadás.

A kis-zsenyei soroki malom 1893. évi január 1-től bérbe adandó, a malom két kerekű, s van hozzá lakás kert tel egy és fél hold megszántott föld 1 hold rét és négy disznó járás. Vállalkozni kívánók ajánlataikat Békássy István urnál Zsenyén (u. posta Molnári) adhatják be.

STADLER ZSIGMOND

DIVATÁRUHÁZA — ezelőtt Stadler Salamon — SZOMBATHELY

ALAPÍTOTT 1821.

Dus választék mindennemű uri és női divatcikkek, Confectio, fehérneműek, vásznak, selyem- és kézműáruban a legfinomabb kivitelig — Kelengyék, uri- és női toilettek, felöltőknek stb. a legutóbbi divat szerinti elkészítését a legjutányosabb árak mellett eszközlöm.

Nagybani áru-osztályomat

(I. emelet) a t. cz. kereskedő urak, — és az első magyar

vitorlavászon-, vízmentes ponyva- és zsákgyárnak

nálam levő raktárát a t. cz. uradalmak és gazdászok becses figyelmébe ajánlom

Mintagyujteménnyel kívánatra bérmentve szolgálom.

Kiváló tisztelettel

Stadler Zsigmond.

Nagy raktár hivatalos nyomtatványokban.

KÖRMENDI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG.

Könyv-, papir-, rajz- és írószer kereskedése
K Ö R M E N D E N .

Vállalkozik mindennemű nyomtatványoknak
gyors és izlésesen való elkészítésére

☞ a legjutányosabb áron ☞

Nagy választék

diszes imakönyvek és mindennemű vonalozott
üzleti könyvekben.

nyomtatványokat nagy készletben raktáron tart:

üggyédek, lelkészek utmesterek, lottó-gyűjtődék
dohánytőzsdék, uradalmak, köz- s körjegyzők stb. részére.

Urodalmak és bérlők részére vonalozott napszamos könyvecskéket és cseléd-
szerződési nyomtatványokat is olcsó áron szállit.

Csinos névjegyek jutányos áron készítettnek.

Ruhakelmék túlterhelt raktár miatt feltűnő olcsó árak mellett adátnak el.

Téli idényre!

A legujabb divatu kész női felöltők (Confectio)
minden kivitelben dús választékban már
raktárra érkeztek és rendkívül olcsó árak mellett
kaphatók,

Fröhlich és Stauber

divatesarnokában

S Z O M B A T H E L Y E N .

Ruhakelmék túlterhelt raktár miatt feltűnő olcsó árak mellett adátnak el.